

I Total Triumf

In Vain

Mitt livstre råtnet bort i en strøm av forakt
Jeg dvelte i skyggenes bekmørke blomstereng
Avmaktsrustne kjettinger tvang meg i kne
Lenket meg til det jeg ikke ville se

Det jeg elsket ble til støv
Alt jeg hadde kjært ble sakte fortært
Svakhet ble kronet til konge

Jeg reiser meg, suveren
Med hodet hevet i all prakt
Med blodet brusende hevet over all forakt
I total triumf, et tempel i meg selv
Jeg reiser meg suveren

I en annen tid ville alt vært som før
I en annen tid ville jeg aldri slått tilbake
Jeg har aldri før vært våken
Aldri sett så klart, som jeg nå gjør

Jeg manifesterer som en koksgrå diamant
Bølgen bryter over med en voksende kakofoni
Bryggen knaker som en blodkarseksplosjon
Min resolusjon er satt
Ingenting er som før